

er netop det første, der har været Tilfældet i Finansudvalget i indværende Samling.

Med Hensyn til de enkelte Spørgsmaal, som ellers have foreligget, skal jeg fatte mig ganske overordentlig kort, da de ere omtalte saa udførligt baade af ærede Medlemmer her Salen og af den høitærede Minister. Jeg ønsker blot at sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgtres angaaende Herredsfogedboligen i Aris og Skippinge Herreder, at naar det ærede Medlem gentagne Gange sagde, at det var en kallundborgst Protest, der havde foranlediget Udvalget til ikke at tiltræde dette Forslag, saa er dette paa ingen Maade Tilfældet. Udvalget staar over for dette Spørgsmaal, som det stod over for Spørgsmaalet om Herredsfogedboligen i Vestervig, der først forelaa i 1888-89, at der ikke var Tid for de paagældende Egenes Kommunalbestyrelser til at udtale sig. Den Skrivelse, hvormed Forslaget er kommet til Udvalget fra Justitsministeriet, er dateret den 6te Februar. Den har altsaa først foreligget for Udvalget nogle Dage senere, og er først endnu laant senere kommet til de Medlemmers Kundskab, som her interessere sig for Sagen, og som mulig kunde have foranlediget en Protest fra Landjurisdiktionens Side. Jeg skal derfor for ikke at spille flere Ord paa denne Sag sige, at jeg ikke tvivler om, at man vil føje sig efter Justitsministeren, hvis han kan faa Kommunalbestyrelserne i Egenen til at føje sig efter ham; men saa længe vi staa uden nogen Udtalelse fra den paagældende Egn, vil jeg anse det for i højeste Grad usforsvarligt at fastslaa denne Ordning, hvis Udfælgelighed for Egenen dog er tvivlsom.

Til det ærede Medlem for Bræsto Amts 3dje Valgtres (Veth), der som sædvanlig tog juridiske Embedsmænds Lønninger i Forsvar og som sædvanlig støttede Justitsministeren i alle Begæringer om Lønninger til Retter og den Slags Ting, vil jeg dog gentage dette, at efter hvad der er kommet til Medlemmers private Kundskab, er Forholdet med Hensyn til de i Fjor forhøjede Lønninger i Kriminal- og Politiretten ikke ganske det samme som med Hensyn til det Personale i Lands- Over- samt Hof- og Stadsretten, som her er Tale om, idet det nemlig er sagt privat til Medlemmer, at de her omtalte Personer have Beslighed til en hel Del Udenomsershverv. Dette Spørgsmaal om Udenomsershverv kommer frem ved næsten alle Embedslønninger, og det er ganske nødvendigt for Finansudvalget, for at det skal kunne gøre velbegrændede Indstillinger til Tinget om den Slags Ting, at det har tilstrækkelig Tid til at undersøge Forholdene og til at

komme paa det rene med, hvad de vedkommende have at bestille, hvad de faa derfor, og hvad de ellers kunne tjene. Tid til at anstille saadanne Undersøgelser har Udvalget ikke haft, og til Trods for det ærede Medlems Støtte kan jeg derfor paa ingen Maade tilraade at gaa ind paa denne Forhøjelse nu. Om man kan gaa ind paa den ad Aare, naar man har haft Tid til at undersøge Forholdene, derom kan jeg intet sige i dette Øjeblik; det vil jo altsaa bero paa, hvad Resultat man kommer til, naar man har haft Tid til at anstille denne Undersøgelse.

Sagd: Ja, da Tiden allerede nu er rykket saa langt frem, at jeg maa antage, at det høje Ting ønsker, at de foreliggende Sager skulle være uddebatterede, skal jeg indskrænke mig til en kort Indsigelse imod, hvad det blev fremfat af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtres (Wouløffe) angaaende Herredsfogedboligen i Vestervig og det dertil knyttede Forslag om Tilvejebringelse af et brandfrit Rum. Jeg har i 30 Aar kendt baade Herredsfogedboligen og Egenen der omkring, og jeg kan paa ingen Maade hverken erkende, at Prisen er for høj, eller at de andre Indsigelser ere berettigede, som bleve gjorte fra det ærede Medlems Side. Og jeg skal særlig pointere, at naar det efter hans Udtalelser syntes, at det var Befolkningens store Masse, der ikke ønskede dette Køb af Herredsfogedboligen, er det højt mærkværdigt, at Repræsentanten for denne Kres, som er valgt af Befolkningens store Masse, og som, da han vælges med et saa overordentlig Flertal, virkelig ogsaa maa siges, at repræsentere Befolkningens store Masse, slet ikke kender noget til denne Mistemning. Den er ikke kommen til Egenens nærmeste Repræsentant, og jeg, som ogsaa til en vis Grad repræsenterer den, i alt Fald den tilstødende Egn, jeg har heller ikke hørt noget til den. Altsaa kan man med Sikkerhed sige, at det kan ikke være Befolkningens store Flertal; det kan være en Gruppe af Befolkningen, som har særlig Interesse deraf, men ikke Befolkningens store Flertal.

Wouløffe: Ganske vist har jeg ikke spurgt de enkelte Beboere, hvad de ønske, men faktisk er det, at her foreligger Andragender fra 9 af de 11 Sogneraad i Jurisdiktionen, og de udtale sig alle imod Købet. At det ærede Medlem har en anden Mening end mine Underrettere om Ejendommens Værdi, kan jeg ikke gøre for; men de Oplysninger, som jeg har, gaa som sagt ud paa, at den paa ingen Maade er mere værd